

ПЕТАК 6. СЕДМИЦЕ ПОСТА (ЦВЕТНИ ПЕТАК)

12.АПРИЛ(30.МАРТ)

+ПРЕПОДОБНИ ЈОВАН ЛЕСТВИЧНИК.

ЛИТУРГИЈА ПРЕЂЕОСВЕЋЕНИХ ДАРОВА

Свештеник: Благословено Царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Певница: АМИН.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу! (поклон)

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу! (поклон)

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем! (поклон)

Псалам 103. svetosavlje.org/casokov/14/

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома. У славу и величанство обукао се јеси, светлошћу као хаљином одеваш се; Простиреш небо као кожу, водама покриваш висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Ти чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Утврдио си земљу на темељима њеним, неће се поколебати до века; Бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. Оне беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. Оне напајају све звери пољске, очекују је јелени за жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи (њихови). Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Чиниш да трава расте за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и хлеб срце човека

укрепљује; да уљем улепша лице своје, и вино весели срце човека. Наситиће се (влажом) дрвеће пољско, и кедри Ливански које си засадио. Тамо ће птице гнезда (своја) свити, и родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец да показује време, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, и у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и своју храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у легла своја. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ено га море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај кога си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује да им дајеш храну на време; кад им даднеш, они се окупљају. Кад отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Своје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах, они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће бити угодна молитва моја, и ја ћу се радовати Господу (своме). Нека нестану са земље безбожници, тако да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

И опет: Сунце познаје залазак свој. Простиреш таму и настаје ноћ. Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. **(поклон)**

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. **(поклон)**

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (поклон)

Након завршетка псалма велика јектенија

Свештеник: У миру Господу се помолимо... (Велика јектенија)

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божијих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божијим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: За најсветијег Патријарха (или високопреосвештенога Митрополита, или преосвештеног Епископа) нашег (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: За благоверни и христољубиви род наш и за Православне Хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: За овај град (или: за ово село; за свету обитељ ову), за сваки град, крај и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: За оне који плове, за путнике, болеснике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник: Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

+ + + + +

Читач: Чита Први антифон 18. катизме (Псалми 119-123):

Псалам 119.

Ка Господу завиках у невољи својој, и услиши ме. Господе!
избави душу моју од уста лажљивијех и од језика

лукавога. Шта ће Ти дати и шта ће Ти принијети језик лукави? Он је као оштре стријеле у јакога, као угљевље смреково. Тешко мени кад сам туђин код Месеха, живим код шатора Кидарских. Дуго је живјела душа моја с онима који мрзе на мир. Ја сам миран; али кад станем говорити у њих је рат.

Псалам 120.

Подижем очи своје ка горама, одакле ми долази помоћ. Помоћ је мени од Господа, Који је створио небо и земљу. Неће дати да попузне нога твоја; не дријемље Чувар твој. Гле, не дријемље и не спава Чувар Израиљев. Господ је Чувар твој, Господ је сјен твој, Он ти је с десне стране. Дању те неће сунце убити ни мјесец ноћу. Господ ће те сачувати од свакога зла, сачуваће душу твоју Господ. Господ ће чувати улазак твој и излазак твој, одсад и довијека.

Псалам 121.

Обрадовах се кад ми рекоше: хајдемо у дом Господњи! Ево, стоје ноге наше на вратима твојим, Јерусалиме! Јерусалим је изидан, као град сливен у једну зграду. Онамо иду племена, племена Господња, по наредби Израиљевој да славе име Господње. Ондје стоје пријестоли судски, пријестоли дома Давидова. Иштите мира Јерусалиму; нека буде добро онима који љубе Тебе! Нека буде мир око зидова твојих, и честитост у дворима Твојим! Ради браће своје, и пријатеља својих говорим: мир ти! Ради дома Господа Бога нашега желим ти добро.

Псалам 122.

К Теби подижем очи своје, Који живиш на небесима! Као што су очи слугама упрте у руку господара њиховијех, као очи слушкињине у руку госпође њезине, тако су очи наше у Господа Бога нашега, док се смилује на нас. Смилуј се на нас, Господе, смилуј се на нас, јер смо се довољно напатали срамоте; Довољно се напатала душа наша руга од поноситијех, и срамоте од охолијех.

Псалам 123.

Да није био Господ с нама, нека рече Израиљ, Да није био Господ с нама, кад људи усташе на нас, Живе би нас прождрли, кад се распали гњев њихов на нас; Потопила би нас вода, ријека би покрила душу нашу; Покрила би душу нашу силна вода. Благословен Господ, Који нас не даде зубима њиховијем да нас растржу! Душа се наша избави као птица из замке ловачке; замка се раскиде, и ми се избависмо. Помоћ је наша у имену Господњем, Који је створио небо и земљу.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (поклон)

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (поклон)

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (поклон)

Свештеник: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник: Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

+ + + + +

Читач: Чита други антифон 18. катизме (Псалми 124-128):

Псалам 124.

Ко се узда у Господа, он је као гора Сион, не помијеша се, остаје довијека. Око Јерусалима су горе, и Господ је око народа својега одсад и довијека. Јер неће остати скиптар безбожнички над дијелом праведничким, да не би праведници пружили руке своје на безакоње. Учини, Господе, добро добрима и онима који су права срца. А који сврћу на криве путе, отјераће Господ с онима који чине безакоње.

Псалам 125.

Кад враћаше Господ робље Сионско, бијасмо као у сну. Тада уста наша бијаху пуна радости, и језик наш пјевања. Тада говораху по народима: велико дјело чини Господ на њима. Велико дјело чини Господ на нама; развеселисмо се. Враћај, Господе, робље наше, као потоке на сасушену земљу. Који су са сузама сијали, нека жању с пјевањем. Иде и плаче који носи сјеме да сије; поћи ће с пјесмом носећи снопове своје.

Псалам 126.

Ако Господ неће градити дома, узалуд се муче који га граде; ако неће Господ чувати града, узалуд не спава стражар. Узалуд раните, доцкан лијежете, једете хљеб уморни; миломе својему он даје сан. Ево насљедства од Господа: дјеца, пород је дар од њега. Што су стријеле у руци јакоме, то су синови млади. Благо човјеку који је њима напунио тул свој! Неће се осрамотити кад се стану разговарати с непријатељима на вратима.

Псалам 127.

Благо свакоме, који се боји Господа, који ходи путовима Његовијем! Јер ће јести од трудова руку својих. Благо теби, и добро ти је. Жена је твоја као родна лоза усред дома твојега; синови твоји као гране маслинове око стола твојега. Гле, тако ће бити благословен човјек који се боји Господа. Благословиће те Господ са Сиона, и гледаћеш добро Јерусалимско у све дане живота својега; Видјећеш синове у синова својих. Мир Израиљу!

Псалам 128.

Много ми досађиваше од младости моје нека рече Израиљ, Много ми досађиваше од младости моје, али ме не свладаше. На леђима мојим ораше орачи, и водише дуге бразде своје. Господ је праведан; исијече конопце безбожничке. Постидјеће се, одбиће се сви који ненавиде Сион. Биће као трава на крововима, која се сасушује прије него се почупа, Од које неће жетелац напунити руке своје,

нити наручја својега везилац; И који пролазе неће рећи: "Благослов Господњи на вама! благосиљамо вас именом Господњим."

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (поклон)

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (поклон)

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (поклон)

Свештеник: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник: Јер си благ и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

+ + + + +

Читац: Чита трећи антифон 18. катизме (Псалми 129-133):

Псалам 129.

Из дубине вичем к Теби, Господе! Господе! чуј глас мој. Нека пазе уши Твоје на глас мољења мојега. Ако ћеш на безакоње гледати, Господе: Господе, ко ће остати? Али је у Тебе праштање, да би Те се бојали. Чекам Господа; чека душа моја; уздам се у ријеч Његову. Душа моја чека Господа већма него страже јутарње, које страже јутром. Нека чека Израил Господа; јер је у Господа милост, и велик је у Њега откуп. И он ће откупити Израиља од свијех безакоња његовијех.

Псалам 130.

Господе! не надима се срце моје, нити се узносе очи моје; нити идем на велико, ни на оно што је више од мене. Смјеран сам и кротак душом својом, као дијете крај матере; као дијете душа је моја у мени. Нек се узда Израил у Господа одсад и довијека.

Псалам 131.

Опомени се, Господе, Давида и све смјерности његове, Како се кунијаше Господу, и завјетоваше Богу Јаковљеву: „Нећу ући у шатор дома својега, нити ћу лећи на постељу одра својега; Нећу дати сна очима својима, ни вјеђама својима дријема; Док не нађем мјеста Господу, стана Богу Јаковљеву." Ево, чусмо да је у Јефремовој земљи, нађосмо га на пољима Киријат-Јаримским. Уђимо у стан његов, поклонимо се подножју ногу Његовијех. Стани, Господе, на почивалишту Својем, ти и ковчег силе Твоје. Свештеници Твоји нек се обуку у правду, и свечи Твоји нек се радују. Ради Давида слуге Својега немој одвратити лица од помазаника Својега. Закле се Господ Давиду у истини, од које неће отступити; од порода твојега посадићу на пријестолу твојему. Ако синови твоји ушчувају завјет Мој и окривења Моја којима ћу их научити, онда ће и синови њихови довијека сједјети на пријестолу свом. Јер је изабрао Господ Сион, и омиље му живјети на њему. Ово је почивалиште Моје увијек, овдје ћу се населити; јер Ми је омиљело. Храну ћу његову благословити, ниште његове наситићу хљеба. Свештенике ћу његове обући у спасење, и свети ће се његови радовати. Ту ћу учинити да узрасте рог Давиду, поставићу видјело помазанику Својему. Непријатеље ћу његове обући у срамоту; а на њему ће цвјетати вијенац његов.

Псалам 132.

Како је лијепо и красно кад сва браћа живе заједно! Као добро уље на глави, које се стаче на браду, браду Аронову, које се стаче на skut од хаљине његове; Као роса на Ермону, која слази на горе Сионске. Јер је ондје утврдио Господ благослов и живот довијека.

Псалам 133.

Сад благосиљајте Господа, све слуге Господње, које стојите у дому Господњем ноћу. Подигните руке своје к

светињи, и благосиљајте Господа. Благословиће те са Сиона Господ, Који је створио небо и земљу.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (поклон)

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (поклон)

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (поклон)

Свештеник: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник: Јер си ти Бог наш, Бог који милује и спасава, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Народ: "Господе, завапих Теби..."

Свештеник прима кадионицу и окади свети Хлеб (освећен на прошлој Литургији) и свети Престо унаоколо.

Затим метанише три пута пред светим Хлебом, па кад се почну певати стихови: "Положи, Господе...", стави свети дискос са светим Хлебом себи на главу држећи га обема рукама, и идући полагано око светог Престола, преноси га пажљиво и побожно на Предложење.

Бакон иде испред свештеника са свећом и кади, појци и народ певају тихо стихове, и сав народ и појци тада клекну на земљу.

Свештеник стави свети дискос на Предложење, улије у свети путир вино и воду, и покрива дискос и путир покривачима, кадећи их, али не говорећи ништа, изузев на крају, при стављању воздуха:

"Молитвама светих Отаца наших, Господе Исусе Христе Боже наш, помилуј нас. Амин."

Окадивши Пређеосвећене Дарове на Предложењу, свештеник се враћа светом Престолу, савија антиминос, а ђакон кади свети Престо, олтар и сав храм. Кад се запева: "Слава...", отварају се царске двери, и на: "И сада и увек..." свештеник и ђакон чине Вход са кадионицом.

Ако се на Литургији чита Јеванђеље, а то бива на празник Обретења главе Св. Јована Претече, на дан Светих Четрдесет Мученика, на храмовни празник, на Светог Алексија Човека Божијег, на Сабор Светог Архангела Гаврила, као и у прва три дана Велике недеље, онда се Вход врши са Јеванђељем.

За време входа, свештеник чита молитву: "У вече, и ујутро, и у подне хвалимо..."

«ГОСПОДИ, ВОЗВѦХ...» - глас 8:

Гóсподи, воззвѦх к Тебѣ, услѣ́ши мя. / Услѣ́ши мя, Гóсподи.	Господе, Тебе зовем, услиши ме. Услиши ме, Господе.
---	---

Гóсподи, воззвáх к Тебé, услýши мя: / вонмý глáсу молéния моего, / внегда воззвáти ми к Тебé. / Услýши мя, Гóсподи.	Господе, Тебе зовем, услиши ме; чуј глас мољења мога, када вапим теби. Услиши ме, Господе.
Да испрáвится молítва моя, / я́ко кади́ло пред Тобóю, / возде́яние руку́ моéю / – жéртва вечéрняя. / Услýши мя, Гóсподи.	Нека се уздигне молитва моја, као кад пред лице Твоје; уздизање руку мојих - жртва вечерња. Услиши ме, Господе.

КЛЕЧЕЊЕ

И стихови по реду:

Положи, Господи, хранение устом моим, и дверь ограждения о устнах моих.	Постави, Господе, стражу устима мојим, и дверь ограде око усана мојих.
Не уклони сердце мое в слова лукавствия, непщевати вины о гресех,	Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе,
с человеки делающими беззаконие, и не сочтуса со избранными их.	са људима који чине безакоња, и нећу се дружити са избранима њиховим.
Накажет мя праведник милостию и обличит мя, елей же грешнаго да не намастит главы моя,	Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намасти главу моју.
яко еще и молитва моя во благоволениях их. Пожертвы быша при камени судии их:	Јер је и молитва моја против воље њихове - расуше се низ камење моћници њихови.
услышатся глаголи мои, яко возмогша. Яко толща земли проседеса на земли, расточишася кости их при	Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла.

аде.	
Яко к Тебе, Господи, Господи, очи мои: на Тя уповах, не отыми душу мою.	Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаџи душу моју.
Сохрани мя от сети, юже составиша ми, и от соблазн делающих беззаконие.	Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња.
Падут во мрежу свою грешницы: един есмь аз, дондеже преиду.	Пашће у мрежу своју грешници, а ја једини остадох докле не прођох.

Псалам 141.

Гласом моим ко Господу воззвах, гласом моим ко Господу помолихся.	Гласом мојим завапих ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.
Пролию пред Ним моление мое, печаль мою пред Ним возвещу.	Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу.
Внегда исчезати от мене духу моему: и Ты познал еси стези моя:	Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си познао стазе моје.
на пути сем, по немуже хождах, скрыша сеть мне.	На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку.
Смотрях одесную и возглядах, и не бе знаяй мене:	Гледах надесно и разгледах, и не беше никога ко ме познаје.
погибе бегство от мене, и несть взыскай душу мою.	Нестаде уточишта за мене, а нико не мари за душу моју.
Воззвах к Тебе, Господи, рех: Ты еси упование мое, часть моя еси на земли живых.	Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си Нада моја, удео си мој на земљи живих.
Вонми молению моему, яко смирихся зело,	Послушај молитву моју, јер се понизих веома.

избави мя от гонящих мя, яко укрепишася паче мене.	Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене.
---	---

На 10 : Стихире – Триод, петак 6.седмице Великог Поста (на вечерњи)

Изведи из темниці душу моју, исповѣдатися имени Твоему.	Изведи из тамнице душу моју, да бих исповедао Име Твоје.
---	--

Самогласна.

Глас 8.

Душекорисну четрдесетницу смо завршили, и молимо Човекољубче, да дочекамо и седмицу твога страдања, да у њој прославимо твоју величину и твој неизрециви промисао о нама, сложно певајући: Господе, слава теби.

Менé ждут праведницы, дóндеже воздáси мне.	Мене чекају праведници докле ми не узвратиш.
---	---

Мученична: Мученици Господњи молите Бога нашега, и измолите душама нашим мноштво милости, и очишћење бројних греха, молимо вас.

На 8: Псалм 129.

Из глубинѣ възвáх к Тебé, Гóсподи, Гóсподи, услыши глас мой.	Из дубине вичем Теби, Господе, Господе, услыши глас мој.
--	--

Затим певамо стихире светом Лазару. Дело побожног цара и господара Лава Премудрог.

Глас 6.

Самогласно.

Хтео си Господе својом вољом у гроб да легнеш, ал' и Лазарев гроб да видиш, и питао си: где сте га положили? Сазнавши што си већ и знао, позвао си њега кога си волео: Лазаре изађи ван! И послуша Лазар без даха, тебе који му дајеш дисање, Спаситељу душа наших. **(двапут)**

Да б́удут у́ши Тво́й внѐмлюще гл́асу молѐния моеѓо.	Да буду уши Твоје пажљиве на глас мољења мојега.
--	---

Дошао си Господе на гроб четири дана мрвог Лазара, и над гробом сузе лио, али и четвородневног мрвог си дигао! Ти си клас живота! Својим си речима смрт свезао, а погребне повоје рукама одрешио, тада се мноштво ученика радости испунило, и само се сложено зачуло: благословен си Спасе, помилуј нас. (двапут)

На 6:

А́ще беззакóния нáзриши, Гóсподи, Гóсподи, кто постойт? Я́ко у Тебѐ очищѐние естѐ.	Ако на безакоња будеш гледао, Господе, Господе, ко ће опстати? Јер је у Тебе очишћење.
---	---

Господе твој глас је адово царство разорио, а твоја владарска реч је четвородневног из гроба подигла, Лазар је постао слика спасоносног оживљења, јер ти све можеш Владико и Царе свих, зато даруј слугама твојим опроштај и велику милост. (једном)

И́мене рáди Твоегó потерпѐх Тя, Гóсподи, потерпѐ душá мо́я в слóво Твоѐ, упová душá мо́я на Гóспода.	Ради Имена Твога очекивах Те, Господе; очекиваше душа моја Реч Твоју, поузда се душа моја у Господа.
--	---

Хтео си Господе да ученике своје увериш у твоје васкрсење из мртвих, зато си на гроб Лазарев дошао, позвао га и ад поробио, јер када си повикао, морао је да отпусти мрвог четвородневног. Благословен си Господе слава теби. (једном)

На 4:

От стрáжи у́тренния до но́щи, от стрáжи у́тренния да упова́ет Изра́иљ на Гóспода.	Од страже јутарње до ноћи, од страже јутарње да се узда Израил на Господа.
---	--

Повео си ученике твоје Господе, и у Витанију сте дошли, да Лазара подигнеш; По закону човекове природе си над њим плакао, а као Бог си га четвородневног из мртвих дигао, па кликташе теби Спаситељу: благословени Господе, слава теби.

Јако у Гóспода мýлость, и мно́гое у Него́ избавлѐние, и Той избáвит Изра́иля от всех беззакóний его́.	Јер је у Господа милост, и много је у Њега избављење, и Он ће избавити Израилѝа од свих безакоња његових.
---	---

СТИХИРЕ – ПРЕПОДОБНИ ЈОВАН ЛЕСТВИЧНИК – ГЛАС 8.

ПОДОБАН: О, ПРЕСЛАВНАГО ЧУДЕСЕ...

Стихира: Преподобни оче Јоване Лествичниче, заиста си увек у устима носио похвалу Божију, и још као дете научио си, свемудри, речи богонадахнуте, и благодаћу која отуда извире, ти си се обогатио, богоблажени, а све намере неверених си оборио.

На 2:

Хвалите Гóспода вси язýцы, похвалите Его́ вси лю́дие.	Хвалите Господа сви народи, похвалите Њега сва племена.
---	---

Стихира: Оче Јоване преславни Лествичниче, изворем твојих суза си душу очистио, и стајањем на свеноћним бдењима си Бога умилоставио, и устремио се, оче блажени, ка његовој љубави и лепоти, у којој сада достојно благујеш, у вечној радости, са страдалницима твојим, богомудри оче преподобни.

Јако утвeрдýся мýлость Его́ на нас, и ýстина Госпóдня пребывáет во век.	Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје до века.
---	--

Стихира: Преподобни оче Јоване Лествичниче, ти си вером своје срце ка Богу устремιο, и мирске ствари си као недостојне презрео, па си крст свој узео, и за Свевидећим следовао; необуздано тело си испосничким подвизима и силом Духа Божанскога својој души покорио.

Сла́ва Отцу́ и Сы́ну и Свято́му Ду́ху,
--

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

Слава, глас 8.

Дошао си Спаситељу наш на гроб Лазарев, и умрлог позвао, и као од сна њега си васкрсао, у трену је трулење одбацио, и на реч твоју изашао, умотан погребним покровом. Ти све можеш и све служи теби, човекољубче, све ти се поковава, Спасе наш, слава теби.

И нѣне и прѣсно и во вѣки веко́в. Ами́нь.

И сада и увек и у векове векова. Амин.
--

И сада, глас тај исти (8.)

Завршили смо душекорисну четрдесетницу, зато певајмо: радуј се граде Витанијо, Лазарева отаџбино! Радујте се Марта и Маријо, сестре његове! Сутра долази Христос да речју оживи умрлог брата вашег! Кад је горки и несити пакао тај глас зачуо, страхом је задрхтао, и великим јецањем Лазара отпустио, покровом везаног. Том се чуду сабор Јудејски задивио и са гранама и палмама у сусрет му изашао; Чула се похвала деце и завист отаца; Благословен који долази у име Господње, Цар Израиљев.

Чини се ВХОД СА КАДИОНИЦОМ. ПО ВХОДУ:

Свештеник: *Премудрост, смерно стојмо.*

Певница: Исусе Христе, Светлости тиха, свете славе безсмртнога Оца Небескога, Светога Блаженога; дочекавши залазак сунца и видевши светлост вечерњу, певамо Оца Сина и Светога Духа, Бога; достојан си да у сва времена будеш слављен гласовима радосним, Сине Божији, Ти живот дајеш; зато Те свет слави.

Кад свештеник и ђакон уђу у свети олтар, поставља се на царске двери свећњак са свећом, а ђакон окачи кадионицу о свећњак.

Свештеник: Пазимо. Мир свима.

Читач: И духу твоме.

Свештеник: Премудрост.

Читач: Прокимен, псалам 123, глас 6: Помоћ је наша у Име Господа, који је створио небо и земљу.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Помоћ је наша у Име Господа, који је створио небо и земљу.

Читач: Да Господ не беше међу нама, нек зато каже Израилљ.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Помоћ је наша у Име Господа, који је створио небо и земљу.

Читач: Помоћ је наша у Име Господа, /

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: / који је створио небо и земљу.

Свештеник: Премудрост.

Читач: Читање из Књиге Постања:

Свештеник: Пазимо.

Читач: Кад изговори Јаков заповести синовима својим, диже ноге своје на постељу, и умре, и прибран би к роду свом. ¹ Тада Јосиф паде на лице оцу свом, и плака над њим целујући га. ² И заповеди Јосиф слугама својим лекарима да мирисима помажу оца његовог; и лекари помазаше мирисима Израилља. ³ И наврши му се четрдесет дана, јер

толико дана треба оним које помажу мирисима; и плакаше за њим Мисирци седамдесет дана.

^{4.} А кад прођоше жалосни дани, рече Јосиф домашњима Фараоновим говорећи: Ако сам нашао милост пред вама, говорите Фараону и реците: ^{5.} Отац ме је мој заклео говорећи: Ево, ја ћу скоро умрети; у гробу мом, који ископах у земљи хананској, онде ме погребите. Па сада да идем да погребем оца свог, а после ћу опет доћи. ^{6.} А Фараон му рече: Иди, погребите оца свог како те је заклео.

^{7.} И отиде Јосиф да погребите оца свог; и с њим пођоше све слуге Фараонове, старешине од дома његовог и све старешине од земље мисирске. ^{8.} И сав дом Јосифов и браћа његова и дом оца његовог; само децу своју и овце своје и говеда своја оставише у земљи гесемској. ^{9.} А пође с њим кола и коњаника толико да беше војска врло велика.

^{10.} А кад дођоше на гумно Атадово, које је с оне стране Јордана, плакаше онде много и врло тужно; и Јосиф учини жалост за оцем својим за седам дана. ^{11.} А људи из оне земље, Хананејци, кад видеше плач на гумну Атадовом, рекоше: У великој су жалости Мисирци. Зато прозваше оно место с оне стране Јордана Жалост мисирска. ^{12.} И учинише му синови његови како им беше заповедио. ^{13.} Однесоше га синови његови у земљу хананску, и погребите га у пећини на њиви макпелској, коју купи Аврам да има свој гроб у Ефрона Хетејина према Мамрији.

^{14.} И погребавши оца свог врати се Јосиф у Мисир и браћа његова и сви који беху изашли с њим да погребите оца његовог. ^{15.} А браћа Јосифова видећи где им отац умре, рекоше: Може бити да се Јосиф срди на нас, па ће нам се осветити за све зло што му учинисмо. ^{16.} Зато поручише Јосифу: Отац твој заповеди на самрти и рече: ^{17.} Овако кажите Јосифу: Молим те, опрости браћи својој безакоње и грех, што ти пакостише; сада опрости безакоње слугама Бога оца твог.

А Јосиф заплака се кад му то рекоше. ^{18.} После дођоше и браћа његова и падоше пред њим и рекоше: Ево смо слуге твоје.

^{19.} А Јосиф им рече: Не бојте се, зар сам ја место Бога? ^{20.} Ви сте мислили зло по ме, али је Бог мислио добро, да учини шта се данас збива, да се сачува у животу многи народ. ^{21.} Не бојте се дакле; ја ћу хранити вас и вашу децу. Тако их утеши и ослободи. ^{22.} Тако живљаше Јосиф у Мисиру с домом оца свог, и поживе сто и десет година. ^{23.} И виде Јосиф синове Јефремове до трећег колена; и синови Махира сина Манасијевог родише се и одрастоше на коленима Јосифовим.

^{24.} И рече Јосиф браћи својој: Ја ћу скоро умрети; али ће вас зацело Бог походити, и извешће вас из ове земље у земљу за коју се заклео Аврааму, Исаку и Јакову. ^{25.} И закле Јосиф синове Израилеве и рече: Заиста ће вас походити Бог; а ви онда однесите кости моје одавде. ^{26.} Потом умре Јосиф, а беше му сто и десет година; и помазавши га мирисима метнуше га у ковчег у Мисиру.

Свештеник: *Пазимо.*

Читач: Прокимен, псалам 124, глас 4: Који се уздају у Господа, као гора су Сион, неће се поколебати до века.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Који се уздају у Господа, као гора су Сион, неће се поколебати до века.

Читач: Јер неће оставити Господ штап грешника на наслеђе праведника.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Који се уздају у Господа, као гора су Сион, неће се поколебати до века.

Читач: Који се уздају у Господа, као гора су Сион, /

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: / неће се поколебати до века.

Ћакон: Заповедите!

Чтец и сав народ у храму клекну. Свештеник обема рукама узима свећњак са запаљеном свећом и кадионицом, окрене се светом Престолу и чинећи свећњаком крст, говори гласно:

"Премудрост, смерно стојмо!"

Затим се окрене на запад народу и говори гласно:

"Светлост Христова просвећује све."

И оставља свећњак са кадионицом опет на царске двери, а чтец и сав народ устају.

Читач: Читање из Прича Соломонових:

Свештеник: *Пазимо.*

Сине мој, отвори уста твоја Слову Божијем и расућу све здраво; ^{9.} Отварај уста своја, суди право, дај правицу невољноме и убогome. ^{10.} Ко ће наћи врсну жену? Јер вреди више него бисер. ^{11.} Ослања се на њу срце мужа њеног, и добитка неће недостајати. ^{12.} Чини мужу својему добро, целог живота свог. ^{13.} Тражи вуне и лана, и ради по вољи рукама својим. ^{14.} Она је као лађа трговачка, из далека доноси храну своју. ^{15.} Устаје док је још ноћ, даје храну чељади својој и посао девојкама својим. ^{16.} Мисли о њиви, и узме је, од рада руку својих сади виноград. ^{17.} Опасује снагом бедра своја и крепи мишице своје. ^{18.} Види како јој је добра радња, не гаси јој се ноћу жијак. ^{19.} Рукама својим маша се преслице, и прстима својим држи вретено. ^{20.} Руку своју отвара сиромашу, и пружа руке убогome. ^{21.} Не брине се о чељади у дому своме муж њен, кад се гдје задржи; сви су код ње одевени. ^{22.} Двоје хаљине начини мужу својему, од танког платна и свиле хаљине себи. ^{23.} Зна се муж њен на вратима кад седи са старешинама земаљским. ^{24.} Покривала начини и продаде Феничанима, и појасе Хананејцима. ^{25.} Уста своја отвара с пажњом и по закону, и поредак наметну језику својем. ^{26.} Снагом и лепотом одену се, и узвесели се у дане последње. ^{27.} Пази на владање чељади своје, и хлеба у лењости не једе. ^{28.} Уста своја отвара мудро и на језику јој је наука блага. ^{29.} Милостиња њена подиже чеда њезина, и муж њен похвали је. ^{30.} Многе кћери стекоше богатство, многе учинише силна дела; али

ти си узнатредовала и надвисила их све. ^{31.} Лажног угађања и таште лепоте женске нема у теби: жена разумна благословена је, страх Господњи она да хвали. ^{32.} Дајте јој од плодова уста њених, и да хваљен буде на вратима муж њен.

По завршетку паримија:

Свештеник: *Мир ти!*

Читач: И духу твоме.

Свештеник: *Премудрост.*

Чтец:

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.
--	--

За то време свештеник узме кадионицу са свећњака и кади предњу страну светог Престола. Док чтец пева сав народ у храму клечи.

После тога чтец клекне, а појци десне певнице и народ на десној страни храма устану и певају исто (па опет клекну), *а народ на левој страни цркве и појац клече:*

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.
--	--

Свештеник кади јужну страну светог Престола. Чтец устане и говори стих први *(а сав народ у цркви клечи)*

Чтец - стих први:

Господи, возвах к тебје, услиши мја, вонми гласу мољенија мојега, вњегда возвати ми к тебје.	Господе, к Теби вапим, услиши ме; почуј глас мољења мојега када завапим Теби.
--	---

Појци и народ леве стране устају и певају (па опет клекну), *а народ десне стране и појац клече:*

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као
---	--

мојеју жертва вечерњаја.	принос вечерњи.
--------------------------	-----------------

Свештеник кади источну страну светог Престола. Чтец устане и говори стих други *(а сав народ у цркви клечи)*:

Чтец – стих други:

Положи, Господи, храњеније устом мојим, и двер огражденија о устнах мојих.	Постави, Господе, стражу језику моме, и огради уста моја.
--	---

Појци и народ десне стране устају и певају (па опет клекну), *а народ леве стране и појац клече:*

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.
--	--

Свештеник кади северну страну светог Престола. Чтец устане и говори стих трећи *(а сав народ у цркви клечи)*:

Чтец – стих трећи:

Не уклони сердце моје в словеса лукавствија, непшчевати вини о грјесјех.	Не дај срцу моме да застрани на зле помисли, да не измишља изговоре за грехе.
--	---

Појци и народ леве стране устају и певају (па опет клекну), *а народ десне стране и појац клече:*

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.
--	--

Свештеник одлази светом Предложењу, окади Пређеосвећене Дарове, затим кади и Горње место, а сав народ клечи.

Свештеник тада оставља кадионицу па кад се заврши певање, клекне пред свети Престо и пева *(а сав народ у цркви клечи)*:

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју,	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те,
---	--

Затим свештеник устаје и чини три метаније, а сав народ наставља песму, устајући:

воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	уздизање руку мојих као принос вечерњи.
---	--

Онда свештеник и ђакон метанишу три пута пред светим Престолом, говорећи молитву светог Јефрема Сирина:

"Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља не дај ми.

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени, служи твоме.

О, Господе Царе, даруј ми да сагледам своје грехове, и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин." Истовремено метанишу и сви присутни у храму.

Ђакон: Рецимо сви из све душе, и од свега ума свога, рецимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Господе Сведржитељу, Боже отаца наших, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за благоверни христољубиви род наш и за све Православне Хришћане.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за најсветијег Патријарха (или високопреосвештенога Митрополита, или преосвештеног Епископа) нашег (име), и за сву у Христу браћу нашу.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за браћу нашу, свештенике, ђаконе, и за сво у Христу братство наше.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ако је манастир: Још се молимо за настојатеља ове свете обитељи (име), и за сво у Христу братство његово. Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за блажене и незаборавне свете патријархе Православне, за благочестиве царе и благоверне царице, за осниваче овога светог храма (ако је манастир: свете обитељи ове), и за све до сада преминуле Православне оце и браћу нашу који овде почивају, и за Православне свуда.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за оне који плодове доносе и добро творе у светом и свечасном храму овом, за оне који се труде, који певају, и за присутни народ, који очекује од Тебе велику и богату милост.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Свештеник: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу уносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Оглашени, помолите се Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Верни, помолимо се за оглашене.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их Господ помилује.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их научи речи истине.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да им открије Јеванђеље правде.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их присаједини својој светој, саборној и апостолској Цркви.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Спаси, помилуј, заштити и сачувај их, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Оглашени, главе своје Господу приклоните.

Народ: Теби, Господе. **(дуго)**

Свештеник: Да и они с нама славе пречасно и величанствено име твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Ви који сте оглашени, изиђите; оглашени, изиђите;

ви који сте за Просвећење, приступите; помолите се ви који сте за Просвећење.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Верни, помолимо се Господу за браћу која се спремају за свето Просвећење, и за њихово спасење.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их Господ Бог наш утврди и укрепи.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их просвети просвећењем богопознања и побожности.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их у погодно време удостоји бање поновног рођења, отпуштења грехова и одеће бесмртности.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их препороди водом и Духом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да им дарује савршенство вере.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их приброји своме светом и изабраном стаду.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Спаси, помилуј, заштити и сачувај их, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Ви који сте за Просвећење, главе своје приклоните Господу.

Народ: Теби, Господе. **(дуго)**

Свештеник: Јер си Ти просвећење наше, и Теби славу уносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Ви који сте за Просвећење, изиђите; који сте за Просвећење, изиђите; ви који сте оглашени, изиђите; нико од оглашених да не остане;

Литургија верних

Ђакон: Ви који сте оглашени, изађите; оглашени, изађите; ви који сте оглашени, изађите; нико од оглашених (да не остане); а ви који сте верни, опет и опет у миру, Господу се помолимо..

Народ: Господе, помилуј **(дуго)**

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Премудрост!

Свештеник говори прву молитву верних: "Боже Велики и Прослављени..."

Свештеник: Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј. **(дуго)**

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божијих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божијим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Премудрост!

Свештеник говори молитву верних другу: "Владико Свети, Преблаг, молимо Тебе..."

Свештеник: По дару Христа твога, са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Народ:

Ниње сили небеснија с нами
невидимо служат; се бо
входит цар слави, се жертва
тајнаја совершена
дориноситсја.

Вјероју и љубовију
приступим, да причасници
жизни вјечнија будем.

Сада Небеске Силе с нама
невидљиво служе: јер ево
улази Цар славе; ево већ
принесена тајанствена
Жртва долази, свечано
праћена.

Са вером и љубављу
приступимо, да причасници
вечнога живота постанемо.

Алилуја, алилуја, алилуја.

Алилуја, Алилуја, Алилуја.

За то време ђакон улази у олтар и кади свету Трпезу, свето Предложење, свештеника, свете двери, иконе и народ, говорећи притом 50. псалом.

Затим свештеник и ђакон стану пред свети Престо и говоре тихо: "Сада Небеске Силе..." (трипут), клањајући се, па целивају крст и свети Престо и одлазе Пређеосвећеним Даровима на светом Предложењу. Свештеник се клања три пута, говорећи тихо: "Боже, очисти ме грешнога...", кади свете Дарове, узима воздух и стави га на плећа ђакону (ако не служи ђакон - себи на плећа), узме у десну руку свети дискос и стави га себи на главу у леву руку узме свети путир, и кад народ запева: "Ево већ принесена тајанствена Жртва..." излазе на северне двери, и тако чине Вход.

Ђакон иде напред и кади свештеника, а он, ништа не говорећи, тихо и са страхом Божијим иде за њим; и улазе у свети олтар.

За то време сав народ у храму клечи. Кад уђу у олтар, народ устаје и пева: "Са вером и љубављу приступимо..."

Свештеник ставља свети дискос на свети Престо према својој левој, а свети путир према својој десној руци, скида покриваче, узима воздух, кади га и покрива њиме свете Дарове, ништа не говорећи.

Онда свештеник и ђакон метанишу три пута пред светим Престолом, говорећи молитву светог Јефрема Сирина (Истовремено метанишу и сви присутни у храму):

"Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља не дај ми.

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени, служи твоме.

О, Господе Царе, даруј ми да сагледам своје грехове, и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин."

Ђакон: Допунимо молитву своју Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За предложене и Пређеосвећене часне Дарове, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да човекољубиви Бог наш, примивши их у свој свети и наднебески и умни Жртвеник, као мирис миомира духовнога, ниспошље нам за то божанску благодат, и дар Светога Духа, помолимо се.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј. **(дуго)**

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Сво вече савршено, свето, мирно и безгрешно, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим. и мир свету, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Измоливши јединство вере и заједницу Светога Духа, сами себе и једни друге, и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник, након полагања светих Дарова на свети Престо, моли се тихо: "Боже неизрецивих и невидљивих тајни..."

Свештеник: И удостој нас, Владико, да смело и неосуђено смемо призивати Тебе небескога Бога Оца и говорити.

Народ: Оче наш који си на небесима, да се свети име твоје, да дође царство твоје, да буде воља твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: АМИН.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Тебје Господи (Теби, Господе). (дуго)

Свештеник: Благодаћу и милосрђем и човекољубљем Јединороднога Сина твога, са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: АМИН. (дуго)

Свештеник се моли тихо: "Чуј, Господе Исусе Христе Боже наш..." Онда се свештеник и ђакон клањају трипут, говорећи: "Боже, очисти..."

Ђакон: Пазимо!

Тада свештеник с великим страхом Божијим и побожношћу пружи руку испод воздуха, којим су покривени свети Дарови, дотакне се руком животворног Хлеба, не подижући га, и говори гласно:

"Пређеосвећене Светиње светима".

За то време сав народ у храму клечи и уставши пева: "Један је свет, један Господ Исус Христос, у славу Бога Оца. Амин."

И одмах се пева Причаштен: "Окусите и видите, јер је благ Господ.
Алилуја, Алилуја, Алилуја."

За то време свештеник скида воздух са светог диска и путира, као и звездицу, а ђакон ушавши у олтар, говори тихо: "Разломи..."

Свештеник разлама свети Агнец на четири дела и говори: "Ломи се..."

Онда узме део ИС, начини њиме крсни знак над светим путиром и ставља га у њега, ништа не говорећи.

Ђакон налије крстолико топлоту у свети путир, ништа не говорећи.

И причешћује се светим Тајнама са страхом и побожношћу, претходно се помоливши молитвом пред причест: "Верујем Господе и исповедам..."

Свештеник предајући ђакону свети Хлеб, говори тихо: "Теби ђакону (име)..." Узимајући и сам свето Причешће, говори: "Часно и пресвето и пречисто..."

Ако свештеник служи сам, без ђакона, он сада не пије из светог путира.

Ако пак служи са ђаконом, свештеник сада узме свети путир и пије из њега, ништа не говорећи. Ђакон пије из светог путира после заамвоне молитве, употребљавајући свете Дарове. И припремају свете Дарове за причешће верних, стављајући преостале честице у свети путир.

Онда ђакон, примивши свети путир из руку јереја, показују га са двери народу говорећи:

"Са страхом Божјим, и вером приступите."

Народ:

Благословљу Господа на всјакоје времја, хвала јего во устјех мојих.	Благосиљаћу Господа у свако време; прослављање Њега је у устима мојим.
---	--

Тада приступају верни и примају божанске Тајне. После светог Причешћа, свештеник благосиља народ.

Свештеник: Спаси, Боже, народ твој и благослови наслеђе твоје.

Народ:

Хлеб небесниј и чашу жизни вкусите и видите, јако благ Господ. Алилуја, алилуја, алилуја.	Хлеб небесни и чашу живота окусите и видите, јер је благ Господ. Алилуја, Алилуја, Алилуја.
--	--

Свештеник кади свете Дарове, даје ђакону свети дискос, сам узима свети путир, и говори тихо:
"Благословен..."

Свештеник: Свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Да исполњатсја уста наша хваљенија твојего, Господи, јако да појем славу твоју, јако сподобил јеси нас причаститисја свјатим Твојим божественим, безсмртним и животворјашчим Тајнам; собљуди нас во Твојеј Свјатињи, вес ден поучатисја правдје Твојеј. Алилуја, алилуја, алилуја.	Нека се испуне уста наша хвале твоје, Господе, да певамо славу твоју, јер си нас удостојио да се причестимо светим твојим, божанским, безсмртним и животворним Тајнама; сачувај нас у твојој светињи, да се сав дан поучавамо правди твојој. Алилуја, Алилуја, Алилуја.
---	--

Ђакон оставља свети дискос на Предложење, а свештеник свети путир, онда ђакон стаје на своје место.

Ђакон: Примивши божанске, свете, пречисте, бесмртне, небесне и животворне, страшне Христове Тајне, стојећи смерно, достојно благодаримо Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Измоливши сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Тебје, Господи **(дуго)**

Свештеник говори тихо молитву благодарности после Причешћа: "Благодаримо Теби..." Онда осењује Јеванђељем антиминос.

Свештеник: Јер си Ти освећење наше, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: АМИН.

Свештеник: У миру изиђимо.

Народ: У име Господње.

Ђакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник стаје иза амвона и говори заамвону молитву.

Свештеник: Господе Сведржитељу, Ти си сву твар премудрошћу створио, и неисказаним твојим промислом и великом добротом увео нас у пречасне дане ове - на очишћење душа и тела, на уздржање од страсти, на наду васкрсења; Ти си у четрдесети дан уручио богонаписане таблице угоднику твоме Мојсију, даруј и нама, благи Господе, да се добрим подвигом подвизавамо, да ток Поста завршимо, веру неокрњену сачувамо, главе невидљивих змија сатремо, да се победитељи

греха јавимо, и да неосуђено достигнемо поклонити се и светом Васкрсењу. Јер је благословено и прослављено дивно и величанствено име твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Буди имја Господње благословено от ниње и до вјека.*(трипут)*

Појац: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Псалам 33.

Благосиљаћу Господа у свако време, хвала је Његова свагда у устима мојим. Господом ће се хвалити душа моја; нека чују кротки и обрадују се. Величајте Господа са мношвом, и узвисујмо Име Његово заједно. Тражих Господа, и услиша ме, и од свих невоља мојих избави ме. Приступите Њему и просветлите се, и лица се ваша неће постидети. Овај сиромаш заваци, и Господ га услиша, и од свих невоља његових спасе га. Поставиће се оружан Анђео Господњи око оних који Га се боје, и избавиће их. Окусите и видите да је добар Господ. Благо човеку који се нада у Њега. Бојте се Господа, сви свети Његови, јер не трпе оскудицу они који Га се боје. Богати осиромаше и огладнеше, а они који траже Господа неће се лишити ниједнога добра. Ходите, чеда, послушајте мене; страху Господњем научићу вас. Ко је човек који жели живота, који воли да види дане добре? Уздржи језик твој од зала, и уста твоја да не говоре лажи. Уклони се од зала, и чини добро; тражи мира и иди за њим. Очи су Господње на праведнима, и уши Његове на молитву њихову. Лице пак Господње је против чинитеља зала, да истреби са земље спомен њихов. Завацише праведници, и Господ их услиша, и од свих невоља њихових избави их. Близу је Господ скрушених срцем, а смирене духом спасиће. Многе су невоље праведних, и од свих њих избавиће их Господ. Чува Господ све кости њихове, ниједна од њих неће се сатрти. Смрт је грешника страшна, и који мрзе

праведника огрешиће се. Избавиће Господ душе слугу Својих, и неће се преварити нико ко се узда у Њега.

Свештеник: Благослов Господњи нека дође на вас, Његовом благодаћу и човекољубљем, свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Слава Теби, Христе Боже, надо наша, слава Теби.

Народ: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (*трипут*)

Оче благослови.

Свештеник: Христос истинити Бог наш, ради молитава Пречисте своје Матере, светих славних и свехвалних Апостола, (*свети храма, свети дана*), светог оца нашег Григорија Двојеслова, светих српских просветитеља и учитеља Симеона Мироточивог, светитеља Саве, Арсенија, Максима, светог Петра Цетињског, Лазара Косовског и Николаја Охридског и Жичког, светих и праведних богоотаца Јоакима и Ане, и свих Светих, да нас помилује и спасе, као благ и човекољубив.

Народ: Амин.

Спаси Христе Боже и помилуј преосвјашчењејшаго архијереја нашего (*име*), христољубивоје воинство, ктитори и приложници свјатаго храма сего (свјатија обитељи сеја) и всја православнија христијани, и сохрани их на многаја љета.

Свештеник: Молитвама светих отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

Народ: Амин.